

Sygn. akt III U 940/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Teresa Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 maja 2014r. w Suwałkach

sprawy **P. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem P. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 13 listopada 2013 r. znak (...)

1.oddala odwołanie.

2.dokumentację medyczną złożoną na rozprawie w dniu 19 maja 2014r. jako nowy wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

Sygn. akt III U 940/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 13.11.2013r. odmówił P. G. prawa do wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że w myśl art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie jednak z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 6.11.2013r. P. G. został uznany za zdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji P. G. zarzucił jej błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez przyjęcie, iż nie jest niezdolny do pracy i nie przysługuje mu prawo do wznowienia wypłaty renty, podczas gdy prawidłowa ocena jego stanu

zdrowia, zwłaszcza stopnia naruszenia sprawności organizmu daje podstawę do oceny, iż jest niezdolny do pracy, a w konsekwencji przysługuje mu z tego tytułu prawo do wznowienia renty. Stąd wnosił o jej zmianę poprzez orzeczenie, iż jest niezdolny do pracy i przyznanie mu prawa do renty z tego tytułu.

Wniósł poza swoim przesłuchaniem o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu neurologii bądź neurochirurgii oraz psychiatry w celu ustalenia swego stanu zdrowia, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwościami oraz oceny zdolności do wykonywania pracy.

Wywodził mianowicie, że z uwagi na swoje schorzenia kręgosłupa i stopnia ich zaawansowania nie jest w stanie pracować i nie został też zakwalifikowany do operacji, gdyż istnieje duże ryzyko całkowitego uszkodzenia kręgosłupa i trwałego kalectwa. Stale również odczuwa silne i promieniujące bóle w całym ciele (nogi, ręce i klatka piersiowa), a nadto cierpi na nerwobóle oraz odczuwa częste bóle głowy. Zażywa leki przeciwbólowe i psychotropowe, które już nie pomagają. Ból jest na tyle silny, że musi leczyć się od uzależnienia od środków psychotropowych, które początkowo łagodziły ból. Wedle opinii lekarzy, pod których stałą opieką pozostaje stan jego zdrowia pogarsza się, a choroby na które cierpi mają charakter przewlekły i postępujący i nie rokują poprawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Jak wskazał to organ rentowy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega, zgodnie z art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od jego ustania ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Odwołującego się nie można było jednak uznać za niezdolnego do pracy.

Na potrzeby Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oceny niezdolności do pracy, stosownie do art. 14 ust. 1, 2a i 2e ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, a gdy osoba zainteresowana wniesie od tego orzeczenia sprzeciw, komisja lekarska Zakładu. Na potrzeby natomiast postępowania sądowego stosownej oceny niezdolności do pracy dokonują, na podstawie art. 278 kpc, biegli lekarze sądowi.

Tymczasem biegli sądowi lekarze dr n. med. Z. H. z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii, K. J. z zakresu neurologii i J. M. z zakresu psychiatrii rozpoznając u odwołującego się chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego z dyskopatią na poziomach L1/L2, L2/L3, L3/L4, L4/L5, L5/LS1 z zespołem bólowym korzeniowym, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia lękowo – depresyjne i uzależnienie od BDA w wywiadzie, otyłość i dyspepsję po NLPZ, uznali jednak, że odwołujący się jest zdolny do pracy zarobkowej z uwagi na poprawę stanu jego zdrowia. Wskazali mianowicie, że stwierdzone u odwołującego się schorzenia i stopień ich nasilenia nie powodują niezdolności do pracy, gdyż odwołujący się jest aktualnie wydolny ruchowo. Stwierdzone zaś wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych okolicy L-S, dodatni objaw Laseque'a przy kącie 75 stopni prawostronnie, asymetria odruchów kolanowych na niekorzyść prawego oraz korzeniowe zaburzenia czucia, nie wpływają w istotny sposób na sprawność odwołującego się i utratę w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Natomiast przy zaostrzeniach dolegliwości może być leczony w ramach czasowej niezdolności do pracy. Nadciśnienie tętnicze jest bez zajęcia narządów i nie upośledza zdolności do zarobkowania. Zaburzenia lękowo – depresyjne oraz uzależnienie od BDA wymaga kontroli i leczenia w PZP i też nie wpływa w istotny sposób na zdolność odwołującego się do podjęcia pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Jak natomiast wypowiedział się Sąd Najwyższy, choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III U 130/06 (LEX 368973), ustaleń w sprawie o świadczenie rentowe w zakresie medycznym nie można oprzeć wbrew opinii biegłych lekarzy sądowych. Jak czytamy w tym wyroku dopiero ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy

specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd natomiast podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż została sporządzona przez specjalistów i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Nie miał zresztą powodów aby jej nie podzielić.

W wyniku tej jednoznacznej opinii biegłych sądowych Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń do niej odwołującego się, który mimo wszystko uważał, że z uwagi na schorzenia zwłaszcza kręgosłupa, jest nadal niezdolny do pracy. Ciągłe bowiem odczuwa silny ból i nie jest w stanie pracować fizycznie, a z posiadanym wykształceniem na rynku pracy może być zatrudniony wyłącznie jako osoba wykonująca prace fizyczne. Pracował przy ładowaniu i rozwożeniu pasz. Podniósł też, że biegli w opinii wskazują również, że cierpi na dolegliwości związane z układem pokarmowym. Tymczasem w trakcie przeprowadzonego badania nie wskazywał na jakiegokolwiek dolegliwości związane ze schorzeniami układu pokarmowego. Dane te w związku z tym muszą dotyczyć innej osoby. W tej sytuacji nie jest pewien czy biegli właściwie ocenili jego stan zdrowia, skoro podają okoliczności dotyczące nie jego osoby.

Podkreślić jednak należy, że w sprawie o świadczenia rentowe, jak wyżej wskazano, to ustalenia biegłych sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, a nie subiektywne odczucia tej osoby, że nie może pracować. Sam więc fakt, że odwołujący się nie może, jak uważa, pracować, nie może przesądzać o otrzymaniu przez niego renty. Trzeba podnieść, że nie można zgodzić się ze stanowiskiem odwołującego się, że z posiadanym wykształceniem może jedynie być zatrudniony jako osoba wykonująca prace fizyczne. Ma przecież, jak wynika z wywiadu zawodowego, wykształcenie średnie rolnicze, a przed przyznaniem renty 19.08.2010r. pracował jako specjalista do spraw sprzedaży pozarolniczej, a nie pracownik fizyczny. Z całą pewnością biegli lekarze mieli to na uwadze sporządzając opinię. Wskazując natomiast na układ pokarmowy odwołującego się mieli na względzie jego dyspepsję po NLPZ (czyli nadużywania leków przeciwzapalnych i bólowych) i w tym właśnie kontekście podnieśli, że taka dyspepsja, ich zdaniem, wymaga diagnostyki w kierunku schorzenia układu pokarmowego. Fakt zaś uzależnienia się do leków odwołujący się sam wskazał w odwołaniu.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, oddalił odwołanie.

Natomiast nową dokumentację medyczną złożoną na rozprawie w dniu 19.05.2014r. potraktował jako nowy wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.. Miał bowiem na względzie, że stan zdrowia osoby ubiegającej się o rentę z tytułu niezdolności do pracy bada się zawsze na dzień wydania decyzji. Natomiast nowa dokumentacja medyczna została wytworzona dobrych kilka miesięcy po wydaniu zaskarżonej decyzji. Stąd winna być właśnie potraktowana jako nowy wniosek do rozpoznania, a taki stosownie do art. 477¹⁰ § 2 kpc sąd przekazuje najpierw do rozpoznania organowi rentowemu.

PW/bd